

dispressar v. tr. Vertir (algú) INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS
AMB L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS
MCMVII
 un vertit i'nacostumat o propri de la seva condició o sexe.
Dispressar un nen de soldat. | pron. Di-
pressar-se, una noia, de senyora au-
tiga. Dots anaven dispressats de
pienrot. || Transmudar (algú) per
 tal que no sigui reconegut. Perquè
uniqué no el pagués reconèixer l'a-
factaren i el dispressoren de pagès.
 | fig. Dissimular. Si tu li escrius,
hauràs de dispressar la lletra

disfummar
disfummar